

Shemitta & the Biblical Meaning of 7 - Class #12

for Torah in Motion - by Menachem Leibtag

The number '7': From Vayikra to Devarim

INTRO-

Last week, we returned to our study of 'seven' in Chumash, with a focus on Sefer Vayikra in general, followed by a detailed study of centrality of 'seven' in the chapter 23, where the holidays are detailed within the agricultural cycle of our lunar/solar calendar.

This week, we will continue that study, showing how the holidays in chapter 23 are presented in a manner similar to the laws of shemitta in chapter 25, and suggest a reason for this parallel, as well as a reason for why the book of Vayikra concludes with the laws of shemitt

I. Review from our earlier classes -

. The main Biblical sources for the laws of shemitta:

A. Most famous - Vayikra chapter 25 - Parshat B'har

B. Most 'neglected' (but most important) Shmot 23:1-10-11

C. Most 'misunderstood' - Devarim 15:1-11 re: loans

& how it was parallel to shabbat for a 'natural' reason::

- Rhythm in nature / 'seven' & nature - Breishit chapter 1

Re: days vs. years

As reflected in first mention in Shmot:

י וְשֵׁשׁ שָׁנִים, תִּזְרַע אֶת-אֲרָצְךָ; וְאָסַפְתָּ, אֶת-תְּבוּאָתָהּ. 10 And six years thou shalt sow thy land, and gather in the increase thereof;

י א וְהַשְּׁבִיעִת תִּשְׁמַטְנָהּ וְנִטְשָׁתָהּ, וְאָכְלוּ אַבְיָנֵי עַמְךָ, וְיִתְרָם, תֹּאכַל חֵיטְ הַשָּׂדֶה; כִּן-תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ, לְזִיתְךָ. 11 but the seventh year thou shalt let it rest and lie fallow, that the poor of thy people may eat; and what they leave the beast of the field shall eat. In like manner thou shalt deal with thy vineyard, and with thy oliveyard.

יב שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְעֹשֶׂיךָ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת--לְמַעַן יָנוּחַ, שׁוֹרְךָ וְחֹמְרְךָ, וַיִּנָּפֵשׂ בֶּן-אֲמָתֶךָ, וְהַגֵּר. 12 Six days thou shalt do thy work, but on the seventh day thou shalt rest; that thine ox and thine ass may have rest, and the son of thy handmaid, and the stranger, may be refreshed.

יג וּבְכָל אֲשֶׁר-אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם, תִּשְׁמְרוּ; וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תִזְכְּרוּ, לֹא יִשְׁמַע עַל-פִּיךָ. 13 And in all things that I have said unto you take ye heed; and make no mention of the name of other gods, neither let it be heard out of thy mouth.

יד שְׁלֹשׁ רְגָלִים, תַּחֲג לִי בַשָּׁנָה. 14 Three times thou shalt keep a feast unto Me in the year.

יז שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, בַּשָּׁנָה--יֵרָאֶה, כָּל-זָכוֹרְךָ... 17 Three times in the year all thy males shall appear before the Lord GOD.

II. Let's return to our overview of Sefer Vayikra

Noting where we find cycles of 'seven' [bolded]

Note also sprinkling of blood seven times

A. Part One - How & When to use the Mishkan

1. Man 'can' come close to God

1-3 - Voluntary offerings ["nedava"]

4-5 - Mandatory offerings ["chova"]

6-7 - How to bring the offerings

2. The story of the dedication of the Mishkan /

8 The 7 days of the 'miluim'

9-10 : The 8th day - following the seven

3. When man 'cannot' come close to God [temporarily]

11-15 "tumah" / How you contract it

& how to get rid of it

16 Entering the Holy of Holies - When/ How / Who

17 - Respect of the Temple

B. Part Two - "kedusha" - outside the Temple

[the effect of the Mishkan on the camp/ emanation]

1. "kedusha" of Man

18-20 - Act according to your holiness / do's & don'ts

21-22 - Special laws for the "kohanim"

2. "kedusha" in the realm of time

23 The "moadim"- times when Am Yisrael meets God

24 - daily & weekly symbols / + special story

3. "kedusha" in the realm of space

25-26 - "shmitta" & the Land of Israel

4. 27 - Epilogue - Man offering 'himself' to God ["erchin"]

III. Parshat b'Har - Vayikra chapter 25 - why Har Sinai?

Interesting Ibn Ezra on 25:1 [based on Mechilta]

Relating to Shmot 24:7

ויקרא כה

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר. ב דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם
וְשַׁבְתָּה הָאָרֶץ שַׁבַּת לַיהוָה. ג שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךְךָ...

(א) אין מוקדם ומאוחר בתורה,
וזו הפרשה קודם ויקרא וכל הפרשיות שהם אחריו,
כי הדבור בהר סיני!

ועתה כרת הברית הכתובה בפרשת

ואלה המשפטים (שמות כ"ד:ז').

והזכירה במקום הזה לחבר תנאי הארץ.
וכאשר אמר על העריות: כי בעבורם תקיא הארץ
אותם (ויקרא י"ח:כ"ח),
כן אמר בפרשת אם בחקתי על שבתות הארץ
(ויקרא כ"ו:ל"ד),
והזכיר בתחלה: פירוש השבתות....

Chizkuni on Shmot 24:7

(ז) ויקח ספר הברית – אין מוקדם ומאוחר בתורה,
הם התוכחות כדאיתא במכילתא:
ר' ישמעאל אומר: בתחילת העניין מהו אומר: ושבתה הארץ וגו'
שמטין ויובלות ברכות וקללות, ובסוף העניין מהו אומר: אלה
החוקים והמשפטים והתורות (ויקרא כ"ו:מ"ו).
אמרו: מקבלין אנו עלינו. כיון שראה שקבלו עליהם נטל את הדם
וזרק על העם, שנאמר: ויקח משה את הדם ויזרוק על העם
(שמות כ"ד:ח').
אמר להם: הרי אתם תפושים קשורים וענובים מחר בואו וקבלו
עליכם כל המצות....

IV. Let's note topics of Vayikra 25

Parallel to 23:9-21 - 7x7 → 50

23:22 - parallel to laws in 25:25-55!

Easier to notice in Koren style Tanach

Discuss essence of "shemitta"

How 7th year affects 6 years when working

V. Transition to Sefer Devarim /chapter 15

- starting in Devarim 14:22

**כב עֵשֶׂר תְּעַשֵּׂר, אֶת כָּל-תְּבוּאֹת
זֶרְעֶךָ, הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה, שָׁנָה
שָׁנָה...**

22 Thou shalt surely tithes all the increase of thy seed, that which is brought forth in the field year by year.

**כח מְקַצֵּה שְׁלֹשׁ שָׁנִים, תּוֹצִיא
אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂר תְּבוּאֹתֶיךָ, בַּשָּׁנָה,
הַהוּא; וְהִנַּחְתָּ, בְּשַׁעְרֶיךָ....**

28 At the end of every three years, even in the same year, thou shalt bring forth all the tithes of thine increase, and shall lay it up within thy gates.

דְּבָרִים Chapter 15

**א מְקַץ שִׁבְע־שָׁנִים, תַּעֲשֶׂה
שְׁמִטָּה.**

1 At the end of every seven years thou shalt make a release.

**ב וְזֶה, דְּבַר הַשְּׁמִטָּה--שְׁמוֹט
כָּל-בַּעַל מַשָּׂה יָדוּ, אֲשֶׁר יִשֶּׂה בְּרֵעֵהוּ:
לֹא-יִגָּשׁ אֶת-רֵעֵהוּ וְאֶת-אָחִיו,
כִּי-קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה.**

2 And this is the manner of the release: every creditor shall release that which he hath lent unto his neighbour; he shall not exact it of his neighbour and his brother; because the LORD'S release hath been proclaimed.

**ד אַפְסִי, כִּי לֹא יִהְיֶה-בְּךָ אֲבִיוֹן: כִּי-
בְּרַךְ יִבְרַכְךָ, יְהוָה, בְּאַרְצְךָ, אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן-לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ.**

4 Howbeit there shall be no needy among you--for the LORD will surely bless thee in the land which the LORD thy God giveth thee for an inheritance to possess it--

**ה רַק אַם-שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע, בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ, לְשָׁמַר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה
הַזֹּאת, אֲשֶׁר אֶנְכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם.**

5 if only thou diligently hearken unto the voice of the LORD thy God, to observe to do all this commandment which I command thee this day.

ו כִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר-
לְךָ; וְהֶעֱבַטְתָּ גוֹיִם רַבִּים, וְאֶתָּה לֹא
תִּעְבֹּט, וּמִשְׁלֶתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים, וְיָבֹד לֹא
יִמְשְׁלוּ.

6 For the LORD thy God will bless thee, as He promised thee; and thou shalt lend unto many nations, but thou shalt not borrow; and thou shalt rule over many nations, but they shall not rule over thee. {S}

ז כִּי-יְהִיֶּה בְּךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ,
בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ, בְּאַרְצְךָ, אֲשֶׁר-יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ--לֹא תֹאמַץ אֶת-לִבְּךָ,
וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת-יָדְךָ, מֵאֲחִיךָ, הָאֶבְיוֹן.

7 If there be among you a needy man, one of thy brethren, within any of thy gates, in thy land which the LORD thy God giveth thee, thou shalt not harden thy heart, nor shut thy hand from thy needy brother;

ח כִּי-פָתַחַתְּ תִפְתַּח אֶת-יָדְךָ, לוֹ;
וְהֶעֱבַט, תִּעְבִּיטְנוּ, דֵּי מַחְסָרוֹ, אֲשֶׁר
יִחְסֹר לוֹ.

8 but thou shalt surely open thy hand unto him, and shalt surely lend him sufficient for his need in that which he wanteth.

ט הִשְׁמַר לְךָ פֶּן-יְהִיֶּה דְבַר עַם-לִבְּךָ
בְּלִיעַל לְאֹמֶר, קָרְבָה שְׁנַת-הַשְּׁבַע שְׁנַת
הַשְּׁמִטָה, וְרָעָה עֵינֶיךָ בְּאֲחִיךָ הָאֶבְיוֹן, וְלֹא
תִתֵּן לוֹ; וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל-יְהוָה, וְהָיָה בְּךָ
חַטָּא.

9 Beware that there be not a base thought in thy heart, saying: 'The seventh year, the year of release, is at hand'; and thine eye be evil against thy needy brother, and thou give him nought; and he cry unto the LORD against thee, and it be sin in thee.

י נָתַתָּן תִּתֵּן לוֹ, וְלֹא-יִרַע לִבְּךָ בְּתִתֶנּוּ
לוֹ: כִּי בְּגַלְלֵתְּ הַדְּבָר הַזֶּה, יִבְרַכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל-מַעֲשֶׂיךָ, וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ.

10 Thou shalt surely give him, and thy heart shall not be grieved when thou givest unto him; because that for this thing the LORD thy God will bless thee in all thy work, and in all that thou puttest thy hand unto.

יא כִּי לֹא-יִחְדַּל אֶבְיוֹן, מִקְרֵב הָאָרֶץ;
עַל-כֵּן אֲנֹכִי מְצַוְּךָ, לֵאמֹר, פָּתַחַתְּ
אֶת-יָדְךָ לְאֲחִיךָ לְעֵנִיךָ וּלְאֶבְיוֹנְךָ,
בְּאַרְצְךָ. {ס}

11 For the poor shall never cease out of the land; therefore I command thee, saying: 'Thou shalt surely open thy hand unto thy poor and needy brother, in thy land.' {S}